

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXX. Gregorii Papae I. Ad Evsebivm, Vrbicivm, &c. Iubet ob superbiam Ioannis episcopi Constantinopolitani, & Cyriaci, qui superbum vniuersalis nomen vsurpabant, ne quisquam in illorum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

GREGORII PAPÆ I.

AD EVSEBIVM, VRBICIVM, &c.

Iubet ob superbiam Ioannis episcopi Constantinopolitani, & Cyriaci, qui superbum vniuersalis nomen vsurpabant, ne quisquam in illorum subscriptionibus hanc vocem vniuersalis adiciat.

Gregorius Eusebio Thessalonicensi, Urbicio Dyrrachitano, Andrea Nicopolitano, Ioanni Corinthio, Ioanni primæ Justinianæ, Ioanni Cretenfi, Ioanni Larissæo & Scodritano, aliisque compluribus episcopis.

SVSCEPTI regiminis cura constringimur officii nostri sollicitudinem vigilanter extendere, & fratrum nostrorum animos sermone admonitionis instruere, vt nec ignorantæ præsumptio praua decipere, nec scientes dissimulatio quædam valeat excusare. Cognoscat siquidem fraternitas vestra Ioannem quondam Constantinopolitanæ ciuitatis antistitem contra Deum, contra pacem ecclesiæ, in omnium despectu & iniuria sacerdotum, modestiæ ac mensuræ suæ terminos excessisse, & illicite in Synodo superbum ac pestiferum œcumenicum, hoc est, vniuersalis sibi vocabulum vsurpasse. Quod beatæ recordationis Pelagius decessor noster agnoscens, omnia gesta eiusdem Synodi, præter illa quæ illic de causâ venerandæ memoriæ Gregorii episcopi Antiocheni sunt habita, valida omnino districtione cassauit, districtissima illum increpatione corripiens, vt se a nouo & temerario superstitionis nomine cohiberet: adeo vt suum illi diaconum, nisi tantum nefas emendaret, procedere prohiberet. Cuius nos rectitudinis zelo per omnia inhærentes, statuta ipsius sine refragatione Deo protegente seruamus; quia dignum est vt rectam decessoris sui viam gressibus inoffensis incedat, quem de eodem loco ad reddendam rationem æterni iudicis tribunal expectat. In qua re ne quid omittere quod ad pacem ecclesiæ pertinet videremur, nostris eundem sanctissimum Ioannem scriptis semel iterumque conuenimus, vt amoto superbiæ vocabulo cordis sui elationem ad humilitatem, quam magister & Dominus noster docuit,
incli-

inclinaret. Quem quoniam neglexisse comperimus hæc eadem, & beatissimū fratrem & confacerdotem nostrum Cyriacum successorem ipsius concordia studio non destitimus admonere. Sed quia hoc iam, vt videmus, mundi huius termino propinquante, in præcursione sua apparuit humani generis inimicus, vt ipsos qui ei contradicere bene atque humiliter viuendo debuerunt, per hoc superbia vocabulum præcursores habeat sacerdotes; hortor atque suadeo vt nullus vestrum hoc nomen aliquando recipiat, nullus consentiat, nullus scribat, nullus vbi fuerit scriptum admittat, vel subscriptionem suam adiiciat: sed, sicut omnipotentis Dei ministros decet, integrum se ab huiusmodi venenata infectione custodiat, & callido insidiatori in se locum non præbeat: quoniam & hoc in totius ecclesie iniuriam ac discissionē, & sicut diximus, in omnium vestrum respectum fit. Nam si vnus, vt putat, vniuersalis est, restat vt vos episcopi non sitis. Præterea peruenit ad nos, quod fraternitas vestra ad urbem Constantinopolim sit conuocata. Et quamuis piissimus noster imperator agi illic illicita non permittat, tamen ne peruersi homines Conuentus vestri occasione reperta, aut pro huius nominis superstitione locum surreptionis requirant, aut ob aliam rem facere Synodum cogitent, quatenus hoc in ea callidis machinationibus inducant, quamuis sine apostolicæ sedis auctoritate atque consensu nullas quæcumque acta fuerint vires habeant; verumtamen coram omnipotenti Deo contestor & admoneo, vt nullius vestrum illic quibuslibet suasionibus, quibuslibet blandimētis, quibuslibet præmiis, quibuslibet terroribus teneatur assensus: sed pro æterni iudicii consideratione aduersus praua desideria salubriter atque vnanimiter vos exhibete, & pastorali constantia atque apostolica auctoritate suffulti prædonem irruentemque lupum excludite, & in discissionem ecclesie sæuienti non cedite, ne de hac re quacumque surreptione Synodū patiamini, quæ neque legitima quidem nec Synodus dicenda est, celebrari. Hoc quoque pariter admonemus, vt si forte nil actum de huius peruersi nominis mentione fuerit, sed de alia re Synodus forte colligitur, omnino sitis cauti, circumspecti, vigilantes, atque soliti, ne quid illic * contra locum aliquem vel personam

* *at. circa**Concil. Tom. 13.*

præiudicialiter siue illicite, vel aduersus Canones censeatur. Sed si quid incidentis vtilitatis causa tractandum est, sic causa de qua agitur formam accipiat, vt statuta vetera nulla conuellat. Vnde iterum coram Deo & sanctis ipsius admonemus, vt hæc omnia summo studio, & tota mentis intentione seruetis. Nam si quis, quod non credimus, scripta præsentia aliqua in parte neglexerit, a beati Petri apostolorum principis pace se nouerit segregatum. Ita ergo fraternitas vestra agat, vt cum pastor pastorum in iudicio venerit, de loco regiminis quem accepit reatum habere non possit.

EPISTOLA LXXI.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAURENTIVM MAGISTRVM MILITVM.

Theodorum oppressum commendat.

Gregorius Maurentio magistro militum.

VALDE mirati sumus quod vobis in Neapolitana ciuitate positis, venire ad nos pro quibusdam causis Theodorus vir memorandus præsentium portitor cogere, maxime dum in illa se re contra antiquum morem a fratre & coepiscopo nostro Fortunato queratur præiudicium pertulisse: quam ad curam dispositionemque patroni ciuitatis eiusdem gloria vestra teste asserit sine dubio pertinere. Quod si ita se res habet, omnino contristamur, cur in eius vos defensione veritas non permouit, vt & libere quod esset ratio diceretis, & reseruari quod longa sibi consuetudo iure vendicat faceretis. Quia ergo graue nimis est contra veterem vsum sacerdotes sibi quidquam arripere, vnde in laicorum videntur actus incidere, prædicto fratri coepiscopoque nostro scribere quæ nobis sunt visa curauimus, ipsorumque ad vos scriptorum exemplar transmisi, vt ex eis quid debeat quamcitus scrutari gloria vestra cognoscat. Præterea indicauit nobis supradictus portitor, Vectano, qui comes fuit in Missinati castello, propterea quod eum nobilem fuisse nouerat, & paupertate nimia laborabat, viginti urnas vini per duos annos de insula Prochyta, quæ ei vicina erat, misericordiæ intuitu se fuisse largitum, & nunc eas de eadem insula successo-